

بولتن کارگری

گروه کار کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

شماره 10، 27 دسامبر 2013

میلیونها دلار رشوه برای ترکها، اعتصاب و اخراج برای کارگران

صادق کار

رویدادهای مهم در هفته گذشته حکایت از آن دارند که پلیس ترکیه با یورش به گروهی از مسئولان و اعضای خانواده چند نفر از وزرای دولت اردوغان به جرم رشوه خواری و پول شویی و فساد، تعدادی از آنان را بازداشت کرد و اردوغان مجبور شد تا 10 نفر از وزرای دولت متبوعش را تغییر دهد. در همین ارتباط، ماجرای خروج 87 میلیارد یورو توسط رضا ضراب که گفته می شود از عوامل مرتبط با بابک زنجانی است، افشا گردید و معلوم شد میلیونها دلار از پولهای نفتی ایران صرف رشوه دهی به مقامات دولتی ترکیه و بستگان نزدیک شان شده است.

روزنامه آفتاب نیز خبر اعتصاب کارگران ایران خودرو در اعتراض به پائین بودن دستمزد را منتشر کرد و در مورد انگیزه این اعتصاب نوشت: "دلیل اعتصاب این کارگران، حقوق های بسیار پایین است و نیز از مزایای قبلی کارگران هیچ خبری نیست؛ با وجود این که میزان تولید افزایش پیدا کرده و نیروها بیشتر از گذشته کار می کنند. در عین حال، کارگران از افزایش حقوق مدیران رده میانی و رده بالای ایران خودرو خبردار شده اند. کارگران تهدید کرده اند در صورتی که به خواسته هایشان توجهی نشود، خطوط دیگر را نیز... گزارش به قدر کافی گویا است: تولید افزایش پیدا کرده، کارگران بیشتر از گذشته کار می کنند (بجای این که کارگر بیشتری استخدام کنند شدت استثمار را بیشتر کرده اند)، با این وجود دستمزدها نه تنها افزایش پیدا نکرده، بلکه مزایای گذشته را هم قطع کرده اند و با افزایش آهنگ تولید ایمنی شغلی کارگران را نیز بیش از گذشته به خطر انداخته اند. البته سهمی از افزایش ارزش اضافی را هم بصورت افزایش حقوق به مدیران داده اند. سود و بازدهی بالا رفته در عوض چیزی از آن نصیب نیروی اصلی تولید که کارگر است نشده، دولت هم که وعده افزایش دستمزد مطابق تورم را داده بود با سکوت معنی دارش در واقع بر همه این ظلمها و بیعدالتیها که محدود به ایران خودرو نیست و ابعاد کشوری دارد را تائید می کند و کسی نمی بیند که حتی در یک مورد در این کشاکشها جانب حق را بگیرد. تو گوئی که هر چه کارفرماها می کنند حق و رواست ولی هر نوع حق طلبی کارگران ناحق و نارواست.

خبرهای داخل کشور حاکی از آنند که مدیر کارخانه سیمان استهبان و فراپاکس شیراز تعدادی از کارگران این کارخانه ها را به دلیل پیگیری خواسته های صنفی اخراج و به مراجع قضایی معرفی کرده است. کارگران مخابرات روستائی در اعتراض به بالا کشیده شدن حدود 68 میلیارد حق بیمه شان توسط مدیران دولتی و خصوصی و تامین اجتماعی در مقابل مجلس تحصن می کنند، 40 هزار کارگر در طوماری خواستار افزایش دستمزد می شوند، هزاران کارگر فراخوان لغو قانون استناد- شاگردی را امضا و مقابل تامین اجتماعی تجمع می کنند، کارگران نیشکر هفت تپه اعتصاب می کنند و خواستار پرداخت دستمزد ماه های آبان و آذر می شوند، همچنین خواهان پرداخت پاداش تولید مربوط به سال 91، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، اخراج مدیران غیرمتخصص و دوشغله و انحلال شورای اسلامی کارخانه می شوند، 500 نفر از کارگران تهرانی در مقابل مجلس تجمع می کنند و خواهان برخورد با غارتگران اموال تامین اجتماعی می شوند، ولی دولت نه تنها حاضر نیست کاری بسود کارگران انجام دهد، بلکه حتی از تحویل گرفتن عریضه کارگران هم امتناع می کند و یا ماموران انتظامی را به سراغ کارگران معترض می فرستد. کدام یک از این اعتراضات و مطالبات ناحق است که دولت با آنها این چنین برخورد می کند؟ اگر برآستی پول و سرمایه نیست، چرا برای مدیران هست، برای کارگران نیست؟ 87 میلیارد یورو دست رضا ضراب از کجا آمده؟ چرا میلیونها دلار از پول ملت خرج رشوه دادن به مقامات دولت ترکیه می شود، چرا 9 نفر کارگر بخاطر مطالبه حقوق شان به نیروی انتظامی معرفی می شوند، اما بابک زنجانی ها و مرتضوی ها که "خدا می داند" چند صد میلیارد از سرمایه های تامین اجتماعی را به غارت برده اند و میلیونها کارگر شاکی آنها هستند، آزادند و مشغول افزایش ثروت هایشان.

بهبانۀ دولت و کارفرمایان برای عدم افزایش دستمزد زیر خط فقر کارگران، با صرفه نبودن تولید و سودده نبودن واحدهای تولیدی و خدماتی و کشاورزی و تورم را بودن افزایش دستمزدهاست. در مورد بهانه به صرفه نبودن تولید، وضعیت کنونی ایران خودرو خلاف آن را نشان می دهد. در مورد تورم را بودن افزایش دستمزد نیز اغراق می شود، زیرا به گفته کارشناسان سهم دستمزد کارگر در ایران بین ۸ تا ۱۳ درصد و کمتر از تمام کشورهای همسایه است و افزایش دستمزد تأثیر چندانی در افزایش تورم ندارد. همه این دلایل نشان می دهند، که سیاستها و رفتار دولت در جهت افزایش باز هم بیشتر سهم سرمایه داران از ارزش افزوده و درآمدهای ملی است؛ این نیز کاملاً از پرده بیرون افتاده و کارگران بخوبی آن را دارند در عمل لمس می کنند. بهمین دلیل است که اعتراضات و اعتصابات کارگری به شکل فزایندهای همچنان که در هفته های اخیر دیده شد فزونی می گیرند و کارگران برای رسیدن به مطالباتشان، خودشان دست بکار می شوند و به وعده های سرخرمن دولت دلخوش نمی دارند. بخصوص الان که شکلهی مناسبات اقتصادی آینده در حال معماری است یگانه ضامن حقوق و سهم مناسب کارگران از ارزش افزوده و درآمد ملی منوط به تداوم و گسترش اعتراضات و اعتصابات است.

سرمایه داری حاکم و غیرحاکم می کوشند با سوء استفاده از وضعیت بحرانی کنونی که خودشان خالق آنند، آینده کشور را در جهت امیال و منافع خودشان سازماندهی کنند. از طرفی از تهی شدن صندوق صحبت می کنند و اندکی بعد ماجرای وجود ۸۷ میلیارد یورو فاش می شود. آیا برآستی دولت از وجود چنین پول کلانی، که معلوم نیست تنها همین مورد باشد، بی اطلاع بوده است؟ بسته نگه داشتن راه تشکیلی کارگران دقیقاً بهمین خاطر و برای فرصت ندادن به کارگران برای تأثیر گذاردن بر معماری مناسبات اقتصادی آینده است. مقابله با این گونه سیاستها و عقب راندن تعرض کارفرمایان و دولت حامی آنان و بهبود حقوق سندیکائی و اجتماعی کارگران، منوط به آن است که کارگران بتوانند خود را سازمان دهند و از دل این اعتصابات و اعتراضات اتحادیه های کارگری نیرومند سازمان پیدا کنند؛ وگرنه پس از فروکش کردن آنها کارفرمایان می توانند دستاوردهای اعتصابات را پس بگیرند. خوشبختانه نیروهای سازمانگر و توانا و همچنین سطح مناسب سواد، آگاهی و تشکل خواهی در میان کارگران بالا است. از این رو آینده روشن به نظر می رسد.

از تجارب دیگران

کارگران مصر پس از 30 ژوئن

(بخش 4 و آخر)

نوشته جونل بینین

برگرفته از نشریه "مطالعات خاورمیانه ای"، 23 اوت 2013

برای استراحت هنوز خیلی زود است

وزیر دفاع و فرمانده نیروهای مسلح، ژنرال عبدالفتاح ال سیسی، مردم را فراخواند تا با تظاهراتی سراسری در روز 26 ژوئیه به او اختیار دهند به مقابله با "خشونت و تروریسم" اقدام کند. خشونت و تروریسم در واقع ارجاعی کمابیش صریح به اخوان مسلمین بود. چندین سازمان غیرحکومتی حقوق بشری، به شمول مرکز حقوق اجتماعی مصر (ECESR) با انتشار بیانیۀ هائی نسبت به نیات ال سیسی ابراز نگرانی کردند. فدراسیون اتحادیه های کارگری مستقل مصر (EFITU) بیانیۀ ای صادر کرد و در آن ضمن تأکید بر حقوق کارگران برای آزادی بیان، اعتراضات مسالمت آمیز و اعتصاب، از "حق تمامی دستگاه های دولتی مصر برای مقابله با ترور و خشونت" دفاع کرد. این همان "تمام دستگاه های دولتی" بودند که در دوران مرسی اعتصابات را سرکوب می کردند و تظاهرات را در هم می شکستند. تا زمان خلع مرسی نیز به همین روال ادامه دادند.

تظاهرات 26 ژوئیه (و نیز ضدتظاهرات طرفداران رئیس جمهور مرسی) گسترده بودند. در میان آنان که به فراخوان ال سیسی پاسخ مثبت داده بودند، فدراسیون اتحادیه های کارگری مصر نیز حضور داشت. این فدراسیون متعهد شده بود تمام 5 میلیون اعضایش را به تظاهرات بیاورد. البته فدراسیون حدود 3/8 میلیون عضو دارد و بسیاری از آنان را به دلیل ساختار غیردموکراتیک و غیرنمایندهی فدراسیون، نمی توان بسیج کرد. فدراسیون به جز یک مورد، با تمام اعتصابات که در 15 سال اخیر رخ داده بودند، مخالفت کرده بود. فعالان کارگری مستقل، که از مداخلۀ نظامیان برای به زیر کشیدن مرسی حمایت کرده بودند، اکنون خود را در موقعیت ناخوشایندی در کنار یک نهاد کلیدی رژیم مبارک می یافتند.

در دسامبر سال 2012 مرسی الجبالی المرآعی، یک آپاراتچیک اتحادیه ای دوران مبارک را به ریاست فدراسیون اتحادیه های کارگری مصر برگمارد و او را به عضویت در مجلس سنای مصر منصوب کرد. این حرکت به عنوان پیشنهاد اخوان المسلمین برای مشارکت طرفداران سابق مبارک در کنترل فدراسیون تلقی شد. اما این معامله اکنون دیگر به هم خورده است. اگرچه آینده فدراسیون اتحادیه های کارگری مصر ناروشن است، اما رهبری آن تمایل اش را برای پشتیبانی از حاکمیت فعلی و ارتش ابراز داشته است.

با این حال
حاکمیت فعلی
شامل کمال
ابو عیضا نیز می
شود؛ کسی که
انتصابش مورد
مخالفت شدید
همان رهبران
فدراسیون بود.

آنها پیشتر از این او را به رفتار جنایتکارانه برای استقرار یک فدراسیون غیرقانونی (مغایر با قانون فعلی اتحادیه های کارگری، که هنوز معتبر است) متهم می کردند. در این فاصله اولین تعهد علنی ابو عیضا، دایر بر این که قانون حداقل دستمزد قبل از 21 ژوئیه انتشار خواهد یافت، تاکنون متحقق نشده است.

مهمترین پیروزی های جنبش کارگری، از پس از سقوط مبارک، عبارتند از: استقرار فدراسیون ها و اتحادیه های کارگری مستقل و تصویب حداقل دستمزد ماهانه 700 پوندی (برابر 100 دلار). البته هنوز اطمینانی به اجرای این مورد دوم وجود ندارد. این دستاوردها محصول حضور در خیابان است. پس از سقوط مبارک، هزاران کارگر به علت شرکت در اعتصاب، تحسن و تظاهرات زندانی، تنبیه یا اخراج شده اند. ارقام به مراتب بیشتر از ارقام دهه آخر دوران مبارک اند. تقریباً تمام این اکسیون ها، محلی بوده اند. اولویت های جنبش اتحادیه های کارگری مستقل و طرفداران آن، همچنان که در زمان مبارک و مرسی، هنوز نیز عبارتند از: بازگرداندن کارگران اخراجی، استخدام دائمی بسیاری از کارگران که سال های سال با قراردادهای "موقت" و بدون هرگونه مزایا کار کرده اند، افزایش حداقل حقوق ماهانه به یک هزار و 500 پوند، محدود کردن حداکثر حقوق، حمایت از حق اعتصاب و به کرسی نشاندن قانونی برای آزادی اتحادیه های کارگری است. به احتمال قوی این اولویت ها با تداوم بسیج همگانی حاصل خواهند شد تا با توسل به دولتی که توسط ارتش برپا داشته شده است.

📖 اخبار خارجی

کارگران کامبوج به تظاهرات اپوزیسیون می پیوندند

الجزیره، 26 دسامبر 2013

کارگران نساجی خواهان افزایش دستمزد اند و به کارزار اپوزیسیون برای برکناری نخست وزیر کامبوج برخاسته اند

هزاران کارگر صنایع نساجی کامبوج با خواست افزایش دستمزدها به تظاهرات اپوزیسیون پیوسته اند. این تظاهرات خواهان کناره گیری هون سن، نخست وزیر این کشور، و اعلام یک انتخابات زودرس اند.

راهپیمائی اپوزیسیون در روز سه شنبه 24 دسامبر در پنوم پن، پایتخت کامبوج، با اعتصاب حدود 300 هزار کارگر صنایع نساجی برای دستمزدهای بیشتر شد. اپوزیسیون، و در رأس آن حزب نجات ملی کامبوج (CNRP) به رهبری سام راینسی، از کارگران صنایع نساجی خواسته است که به تظاهرات روزانه در پایتخت کامبوج، برای برکناری هون سن پیوندند. هون سن، نخست وزیر کامبوج، مدتی طولانی قدرت را در اختیار دارد.

آخرین انتخابات به تداوم حکومت 28 ساله هون سن در این کشور فقیر آسیای جنوب شرقی انجامید. اما اپوزیسیون مدعی تقلب در انتخابات است و اکنون بیش از 5 ماه است که پارلمان را تحریم کرده است.

راینسی می گوید: "من از دشواریهایی که کارگران با آنها مواجه اند، آگام. 20 سال است که آنان را کمک کرده ام و آماده ام که باز به کمک آنان بشتابم. این تفاوت من با هون سن است که به صاحبان کارخانه ها چسبیده است."

اخیراً حکومت کامبوج اعلام کرده است که دستمزد کارگران نساجی را از آوریل سال آینده از 80 دلار به 95 دلار افزایش خواهد داد. اما کارگران این میزان را کافی نمی دانند و خواهان دستمزد ماهانه 160 دلار در سال 2014 اند.

کشاکش مکرر

رونک چهن، رئیس کنفدراسیون اتحادیه های کارگری کامبوج، در مصاحبه با آژانس خبری فرانس پرس می گوید: "میزان افزایش پیشنهادی دولت برای ما قابل قبول نیست. این خیلی کم است. اگر تصمیم دیگری گرفته نشود، کارگران به حرکاتشان ادامه خواهند داد."

اعتراضات کارگری پس از آن که انجمن کارخانه های نساجی اعضایش را به توقف تولید به مدت یک هفته برانگیخت، برپا شدند. این انجمن ابراز نگرانی کرده بود که تظاهرکنندگان ممکن است اگر کارگران به آنان نپیوندند، دست به خرابکاری بزنند.

صنعت نساجی کامبوج بیش از 500 هزار تن را در استخدام دارد که بسیاری از آنان ماه هاست که در اعتصاب اند. چه آمونی، رئیس اتحادیه کارگری آزاد کامبوج، می گوید: "حکومت و کارخانه داران می دانند که کارگران نمی توانند با دستمزدهای فعلی ادامه حیات دهند، معلوم نیست چرا با افزایش دستمزدها موافقت نمی کنند؟"

کامبوج دارای 500 کارخانه نساجی است که برای برندهای مختلف کفش و لباس تولید می کنند. کارگران مکرراً به سطح دستمزدها و شرایط ایمنی اعتراض کرده اند.

دستمزدهای پائین، صنعت نساجی را به دایر کردن کارخانه در کامبوج جلب کرده است.

اخبار داخل کشور

کارگران معترض در برابر مجلس خواستار شدند:

مرتضوی را محاکمه کنید

جمعی از کارگران معترض در برابر مجلس خواستار تحقیق و تفحص در رابطه با صندوق مهر رضا، سایر صندوق های بیمه های اجتماعی و مجریان مسکن مهر شدند.

رئیس اتحادیه پیش کسوتان جامعه کارگری در گفت و گو با خبرنگاران حاضر در برابر مجلس گفت: تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی نباید تنها به عملکرد سازمان تامین اجتماعی محدود شود.

وی بایادآوری این که تنها در هشت سال گذشته بابت ایجاد اشتغال و ساخت مسکن به ترتیب ۴۷ و ۴۰۰ هزار میلیارد تومان از منابع مالی کشور در طرح های حمایت از بنگاه های زودبازده و مسکن مهر هزینه شده است، افزود: تحقیق و تفحص مجلس از سازمان های مرتبط با پرداخت تسهیلات مالی می تواند میزان انحرافات در هزینه کردن این منابع را مشخص کند.

مرتضوی متهم به فساد مالی و نشر اکاذیب شد

عصر خیر

سعید مرتضوی، متهم به فساد مالی و تخلفات غیر قانونی در انتصاب ها است و برای فرار از این اتهامات به هر دستاویزی چنگ می زند.

علیرضا محبوب، درباره اظهارات رئیس سابق سازمان تامین اجتماعی گفت: مرتضوی برای انتخاب همسر خودش در بدنه سازمان تامین اجتماعی از جیب این سازمان هزینه هایی را پرداخت کرده که بهتر است به این واقعیات پاسخ دهد؛ وی متهم به فساد مالی و تخلفات غیرقانونی در انتصاب ها بوده و بهتر است در دادگاه به روشنی به این موارد پاسخ دهد.

نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر در مجلس نهم، یادآور شد: مرتضوی به یکی از شاکیانی که در پرونده کهریزک شکایت خود را از وی پس گرفت، مبلغ 84 میلیون تومان از جیب سازمان تامین اجتماعی به عنوان تشکر پرداخت کرد؛ موضوع پرونده کهریزک ارتباطی با پرونده سازمان تامین اجتماعی ندارد، بنابراین بهتر است مرتضوی به چنین تخلفاتی پاسخ دهد.

محبوب در ادامه افزود: مرتضوی برای خود پاداشی 60 میلیون تومانی در نظر گرفت که این پاداش نیز ابلاغ شده بود، اما اعضای کمیته مانع از پرداخت این مبالغ به وی شدند، با وجود آنکه مرتضوی چنین رقمی را تکذیب کرد اما روز بعد از اعلام این تکذیبیه، با مدیرعامل وقت تماس گرفت و پیگیر پرداخت پاداش خود بود.

تعطیلی صنایع و اخراج کارگران ادامه دارد

در حالی که باندهای مافیایی در درون حکومت به چپاول اموال عمومی مشغول اند، واحدهای تولیدی دیگر توان پرداخت حداقل حقوق پرداختی پرسنل خود را ندارند.

طبق اخبار دریافتی، شرکت پیمانکاری «فخر و ظفر» که در زمینه لوله گذاری انشعاب آب با شرکت آبفا آبادان همکاری دارد، به دلیل دریافت نکردن صورت وضعیت‌های مالی خود از سوی شرکت آبفا به کارگران اعلام کرده است که توان پرداخت به موقع حقوق را ندارد، تعویق 4 ماهه حقوق 140 کارگر این شرکت در حالی انجام شده است که کارگران این واحد به دلیل نداشتن امنیت شغلی و ترس از اخراج، قدرت بیان مشکلاتشان را در مراجع قانونی ندارند.

نماینده کارگران کارخانه «موکت پنگون» نیز در گفت و گو با ایلنا از تأخیر سه ماهه در پرداخت حقوق بیش از 50 کارگر شاغل در این واحد، به دلیل آنچه از سوی کارفرما کمبود منابع مالی عنوان می‌شود خبر داد.

این فعال کارگری با اعلام اینکه کارخانه «نخ پنگون» هم اکنون تعطیل شده است افزود: در واحد دیگر، «موکت پنگون» نیز علاوه بر سه ماه تعویق در پرداخت حقوق کارگران، تولید نیز به حالت نیمه تعطیل درآمده است.

در سیمان لوشان هم، کارفرما هنوز با هیچ یک از 180 کارگر بیکار شده بعد از 6 ماه تسویه حساب نکرده و معوقات حقوقی آنان نیز (از تیر ماه) باقی مانده است.

کارگران این کارخانه برای بازگشت به کار خود تجمعات متعددی را در مقابل نهادهای مختلف دولتی در استان گیلان برگزار کرده اند که آخرین تجمع اعتراضی کارگران روز (یکشنبه یکم آذر ماه) برای دومین بار در مقابل استانداری گیلان بود که مسئولان طبق روال گذشته پاسخ روشنی به خواسته های کارگران ندادند.

اما از «کاشی سمنند» خبر می رسد که بیش از 8 ماه است حقوق و بیمه 150 کارگر به تعویق افتاده است، این کارگران در بخش‌های سورت، فنی، تهیه لعاب، پرس، خط لعاب، بارگیری، تولید، کوره، کنترل کیفیت و بسته بندی کارخانه کاشی سمنند کار می‌کردند. علاوه بر عقب افتادن 8 ماه حقوق و بیمه، عیدی و پاداش سال 91 کارگران نیز پرداخت نشده است.

تجمع اعتراضی کارگران پلی اکریل همچنان ادامه دارد

تجمع روزانه کارگران پلی اکریل اصفهان در اعتراض به بی‌پاسخ ماندن مطالبات صنفی شان همچنان ادامه دارد، کارگران هر روز صبح و عصر هنگام جایجایی شیفت‌های کاری، نیم‌ساعت در محوطه کارخانه جمع می‌شوند.

کارگران هفت‌تپه تجمع اعتراضی بر پا کردند

پرداخت نشدن حقوق مهر، آبان و پاداش سالیانه و عدم بازنگری در طرح طبقه بندی مشاغل کارگران را به تجمع اعتراضی واداشت.

کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه برای دومین روز متوالی با تجمع در مقابل ساختمان اداری کارخانه پی‌گیر مطالبات معوقه خود شدند.

مدیریت شرکت نیشکر هفت تپه با وجود تاکید کارگران بر اجرای طرح طبقه بندی مشاغل؛ اجرای این طرح رابه سال آینده موکول کرده و نیز مهندس کیارسی صرفاً به جهت عضویت در شورای کار که کارگران خواهان انحلال آن هستند به دروغ کارگران معترض را در شرف بازنشستگی اعلام کرده است، ضمناً مدیریت شرکت صرفاً برای جلوگیری از ادامه اعتراض ها، بخش‌هایی از شرکت نیشکر هفت تپه را به بهانه عاشورای حسینی تعطیل کرد.

معرفی ۹ کارگر معترض به دستگاه قضایی

تعدادی از کارگران کارخانه‌های سیمان استهبان و فراپاکس شیراز به دلیل پیگیری‌های خواسته‌های صنفی اخراج و به مراجع قضایی معرفی شده‌اند.

رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان فارس گفت: اتفاقاتی که در کارخانه‌های سیمان استهبان و فراپاکس رخ داده است نشان می‌دهد که برخی مدیران حتی حاضر نیستند تا با کارگران در مورد خواسته‌های قانونی‌شان مذاکره کنند.

گزارشی تکان دهنده از کارخانه آلومتک

کاهش 40 هزار تن تولید روزانه به 100 کیلو گرم

۱۸۰ کارگر هر روز صبح در کارخانه آلومتک حاضر می‌شوند ولی کاری وجود ندارد که انجام دهند، چرا که سقف تولید این کارخانه از 40 هزار تن آلومینیوم در روز به 100 کیلوگرم کاهش یافته است.

رئیس شورای اسلامی کار کارخانه «آلومتک» قزوین تولید کننده کابل برق، از تعویق ۳ ماهه حقوق ۱۸۰ کارگر این کارخانه به دلیل کمبود منابع مالی خبر داد و گفت: تولید در این واحد از یک سال و نیم پیش به حداقل ظرفیت کاهش یافته است.

«مرتضی جنت آبادی» به این‌ها گفت: کارگران از مهر ماه سال جاری هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند و با توجه به کاهش تولید در کارخانه طی یک سال و نیم گذشته، بیش از ۱۵۰ کارگر با میانگین سوابق ۱۸ سال کار، سال ۹۱ در دو مرحله بیکار شدند.

نماینده کارگران، تعداد کارگران این واحد صنعتی را بیش از سال ۹۰ حدود 380 تن اعلام کرد و افزود:

طی دو سال گذشته بخشی از کارگران به دلیل افزایش مشکلات کارخانه به مرور تعدیل شدند و اکنون تعداد کارگران آلومتک به ۱۸۰ نفر رسیده است که از این تعداد تنها ۷ کارگر قدیمی قرارداد دائمی دارند و مابقی با قرارداد موقت مشغول کار هستند.

این فعال کارگری در خصوص معوقات بیمه‌ای کارگران کارخانه آلومتک گفت: بخشی از مشکلات کارگران مربوط به تعویق در پرداخت سهم بیمه است که کارفرما به صورت مداوم آن مبلغ را به تامین اجتماعی واریز نکرده است.

او در ادامه افزود، معوقات بیمه‌ای کارخانه آلومتک به تامین اجتماعی بیش از ۶۰۰ میلیون تومان است، با وجود اینکه کارفرما ماهانه از حقوق کارگران مبلغی را به عنوان سهم کارگر (۷ درصد از حقوق) کسر کرده، اما با کوتاهی در پرداخت بیمه کارگران به سازمان تامین اجتماعی کارگران را دچار مشکلات بیمه‌ای کرده است.

او گفت: با فاصله‌ای که در سوابق بیمه‌ای کارگران بوجود آمده، امکان بازنشستگی زود هنگام برای کارگران فراهم نیست.

به گفته وی تعدادی از کارگران رسمی این کارخانه که امکان بازنشستگی پیش از موعد را پیدا نکرده‌اند هم اکنون با طرح شکایت در دیوان عدالت اداری، منتظر رای دیوان هستند.

نماینده کارگران کارخانه آلومتک در ادامه این گفتگو به نوسانات تولید در این کارخانه پرداخت و گفت: در سال‌های ۸۶ تا ۹۰ تولید روزانه این کارخانه ۴۰ هزار تن بود، اما در سال ۹۰ تولید به ۱۵۰۰ تن در روز رسید و از سال ۹۱ تا کنون نیز این رقم روزانه ۱۰۰ کیلو گرم در ماه رسیده است.

این فعال کارگری، عمده‌ترین دلیل مشکلات مالی آلومتک را پرداخت نشدن هشت میلیارد تومان مطالبات کارخانه از وزارت نیرو دانست.